

מי ישמור על פתחי המערות

מאת **נאווה כהן**

המערות באיזור ירושלים, כדוגמת מערת הנטיפים, שנתגלתה בבית הכרם לפני שנים אחדות, יוצרות סיכון לחובבי הרפתקאות. זאת משום שהאחריות על הבטיחות נופלת „בין הכסאות” של עיריית ירושלים, שבתחום אחריותה מצויות המערות, ורשות שמורות הטבע, שאינה נותנת להן את חסותה, כל עוד אינן מוכרות שמורות טבע.

מנהל אגף איכות הסביבה ברשות שמורות הטבע, „מערות אלה נמצאות בשטח המוניציפלי של ירושלים, ואנו לא אחראים עליו”... דובר העירייה, רפי דברה, אמר: „באיזור ירושלים מערות רבות, שי-אנו רוצים לסתום אותן, כדי לשי-מור על הנטיפים ולמנוע סיכון מיותר מהמטיילים. אולם ההוצאה גדולה מאוד, ואין לנו מקורות מי-מון מספיקים... אנו נמצאים בי-מגע עם כמה גורמים כמו החבר-הה להגנת הטבע וקבלנים פרטיים כדי לפתור בעיה זו שהיא מורכ-בת מאוד, ואי אפשר לטפל בה במחי יד אחת”...

באיזור הסלעי שמול גבעת „בית הכרם” מצויות כמה מערות כאלה, שקשה מאוד לאתרן. פתחן צר מאוד, והגישה אליהן זרועה בצו-קים חדים וסלעים רבים. המערות נוצרות מחלחול של מים באבן הי-גיר הנפוצה באזור ירושלים.

„אנו יודעים שבאיזור גבעת בית הכרם יש מערות קטנות, בחלקן יש נטיפים”, אמר ראובן אורטל,

אבי בר ניסים היה „כמעט” הקרבן האחרון של התופעה. הוא עשה את השבת — בעל כרחו בי-מערת נטיפים בעומק של 40 מ', הנמצאת באזור הסלעי שליד גב-עת בית הכרם, הוא הצליח לרדת למערה בקלות, אולם לעלות ממנה — לא הצליח. צוות מכבי אש בי-סיוע כסא חילוץ מיוחד שלף את החייל כעבור 9 שעות.

אמו של החייל, הגב' שרה בר ניסים סיפרה כי לפני כשנתיים התגלתה המערה ע"י ילדים מה-צופים, הם כינו אותה מערת הצו-פים, מאז הם נוהגים להכנס אליה, ולצאת ממנה בעזרת חבלים. „הי-הורים של ילדי השכונה ואני בי-תוכם חוששים מאוד שיקרה אסון ואנו מבקשים בכל לשון של בק-שה שיטגרו את המערה, כיון שי-היא לא מוסיפה לשלוות הנפש